

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

12. Cur æquo animo moriendum, causæ novem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

Lucius Agatho Priscus, nec maritus, nec amator, nec necessarius, neque merens, neque gaudens, neque flens, hanc nec nolem, nec pyramidem, nec sepulchrum, sed omnia, scit & nescit, quid posuerit.

Hoc est sepulchrum intus cadaver non habens: Hoc est cadaver, sepulchrum extra non habens: Sed cadaver idem est, & sepulchrum sibi.

Sunt qui hoc anigma interpretentur animum hominis, alii nubium aquam, alii Nioben in saxum mutatam, alii alia. Commentarios in hoc epitaphium scripserunt Joannes Turius Brugensis, & Richardus Virus Basin- stoehius Jurisconsultus, Anglus, cujus liber editus Durdrecht apud Joan. Leonem Berewout, Anno 1618.

Sed mittamus has umbras & nebulas; feliciter exercetur ingenium in sole. Hæc autem ideo miscemus, ne meros luctus & pavores sedulo Lectori objiciamus, & ut subinde fello fastidium detrahamus. Quod si mores spectemus & salubria mortuorum monita, en aliud epitaphium, quod Neapoli tale visitur:

Hæc mihi lapidea memoria posita est, imò tibi, qui hæc legis. Quisquis es, vigila dum vigilas; & in rem tuam maturè propera. Horas scit nemo. Vale.

3. Cajetæ brevem hanc inscriptionem saxum exhibet:

Fui, non sum: estis, non eritis;
Sylvius Palladius,
Vt moriens viveret,
Vixit ut moriturus.

4. Non omisero brevissimum illud, sed sensu non infæcundum.

Quod vadam nescio.
Invitus morior.
Valete Posthumi.
M. Posthumus Eques.

5. Præ ceteris sapere nos doceat, & vana spernere, epitaphium hoc, viro religioso & gente nobili scriptum:

Heus viator, adsta & pænege; pauca te volo.

Hoc saxum vivus mœturo mihi posui, qui hic angustè jaceo, & te hospes atque fatalem Angeli tubam in tenebris expecto. At fors queris meam prospiciam? Ab Adami purpurâ serius nepos sum. Fôrs rogas & patriam meam? Mundus fuit. Doctrinam meam? umbra fuit. Famam meam? fumus fuit. Aetatem meam? heu punctum fuit, aut paulo productius momentum. Nosse vis & opes meas? Paupertas fuit. Honores meos? Contemptus fuit. Libertatem meam? Obsequium fuit. Votum meum? Mors fuit, & post mortem VERA VITA, quam ego tibi, viator, tu mihi reciproca prece seridè adprecare & abi, LETI MEMOR.

6. Adde mœstissimum illud & verè lacrymabile, fratri à fratre occisi epitaphium:

Heu, Heu!

Hic ante annos juvenis jaceo, morti ludibrium, Fratri funus, Patri meror, Matri lacruma, Musis luctus, Iuvenibus exemplum, Sepibus suspirium, Mihi tabum, cinis, nihil: Deo quid? Ah! viator cur rogas? Eheu jam audiam quod timeo, quod spero. Tu cras scies. Curiosè civis abi.

7. Richardus de Marisco Dunelmensis antistes, funebrem epigraphen ipse sibi sanè piam scripsit, nec sine illius ævi ultrato lepore; inscriptio hæc est:

Culmina qui cupitis, laudes pompæque sitis,
Est sedata sitis, si me pensare velitis;
Qui populos regitis, memores super omnia sitis,
Quod mors immitis, non parcat honore potitis.
Vobis præpositis similis fueram; bene scitis.

Quod sum, vos eritis, ad me currendo venitis.

Nempe hæc præci sæculi venustas amabilem spirat simplicitatem. Sed addo viri doctissimi monumentum.

8. Justus Lipsius è scriptis notus, è sepulchro cum vivis ita loquitur:

Quis hic sepulchrum, queris? Ipse edisseram. Nuper locutus & stylo & lingua fui, nunc altero licebit. Ego sum Lipsius, cui litteræ dant nomen & tuus favor: Sed moriens ipse abire, abibit hoc quoque; & nihil hic Orbis, quod perennet, possidet. Vis altiore voce me tecum loqui? Humana cuncta fumus, umbra, vanitas, & scena imago, & verbo ut absolvam, NIHIL. Extremum hoc te alloquor; Eternum ut gaudeam, tu adprecare. Justus Lipsius vixit Annos 59. Obiit Anno Christiano 1606. ipso die Christi morientis.

Ita demum docti indoctique, opulenti ac pauperes, unum omnes habent epitaphium, quod illis Moles Gen. cap. 5. scripsit: ET MORTUUS EST. Imperatores olim recens sapient.

Ita demum docti indoctique, opulenti ac pauperes, unum omnes habent epitaphium, quod illis Moles Gen. cap. 5. scripsit: ET MORTUUS EST. Imperatores olim recens sapient. Ego panè idem ex te, Lector, quero: Quæ forma placet epitaphii? Elige. Velis, nolis, hoc officii præstabit alii vel invito, & linguam apponent tibi mortuo, si vivus tacere malis quam loqui funebria. Unam insuper formam sepulchralis inscriptionis exhibeo, quam ego mihi, quam tibi, quam Christianorum plurimis accommodatam censeo, si paucula mutantur: ea hæc est:

Quisquis es, Lector, est quod ex te queram.

9. Nostri quis hoc arcto subterraneo carcere habitat? Ego, putredinis filius, & frater vermium. Hæc stirps mea. Nomen meum ne quare, evanuit cum vitâ, quam post lacrymas & cinis in librâ consumpsi, quos panè simul cum vitâ clausi. Iam est vivere, non desu tamen vivere. Ab! hospes: quam vellem plus virtuti, & minus me permissem virtutis: quam cuperem, sepius ante mortem, fuissem mortuus affectui! Nunc ista mihi non nisi optare, tibi etiam præstare licet. Quisquis es (nam te non video in tenebris) dum potes, tuam ante mortem maturè morere. Hoc vita tua erit probator, quò in illâ ista crebrior. Vale, Lector, usque dum celi canat classicum, ad quod ut latus reviviscam, tu jam precare. Anno à pariente Virgine 1617.

Sed ne istud nesciamus: Mortem beatam non facit beatam purpureæ exuviae, non funebres pompa; non te-beatam gmen holosericum, non longus ordo comitantium, non facit te-cente faces, non numerosæ imagines, non inverfi clypei, non lugentes cognati, non vulgi præconia, non conjugis lamenta, non funereus laudator, nec defuncti titulus in marmore victurus, donec sua quoque lapidibus mors veniat: sed virtus, sed animus inter mortis minas infractus & imperterritus. Bene vixisse, pulcherrium omnium epitaphium est.

§. 12. Cur equo animo moriendum, causa novem.

Causa I.

Ante omnia Servatoris tui mortem cogita, & tuam Causæ cur feres æquissimo animo. Confer, obsecro, tuum lectulum cum ipsius cruce; calcitrans tuas cum ipsius spinoso diademate; cibos tuos cum ipsius felle, potum tuum cum aceto illius; dolores tuos cum illius tormentis. Tu inter amicos & solantes, ille inter inimicos & convitantes obiit. Tu inter tot auxiliares manus, ille desertus ab omnibus expiravit. Pro tuâ valetudine tot pharma laborant, illius extremitatē firi ne quidem frigidâ succurrit. Et ille tamen Dominus, & summus; tu servus, & quidem infimus atque vilissimus. Illi hæc omnia infonti & immerito, tibi fonti eveniunt & meritissimo. Quare quod conqueraris, sanè non habes.

II. Maximus supremi Regis favor est, Bona mors. Bene autem moritur, qui moritur libenter. Quis è rigido strato non promptè surgit? ii solum cunctantur qui plumæ calore molliùs foci, ægrè deserunt calentem nidum. Si tibi ægrè fuit in hac vitâ, quippe ni ad meliorem lubeps tranfeas? Si bene; tempus omnino est ut finias, ne

Sim. Majol.
to. 2. Canis.
sine libri,
mibi pag.
548.

Aternitatis Prodromi Caput III.

71

Mors felici-
um diffi-
cillima.

ne te prosperitas, ut multos, praecipites, sera quidem sed
gravi ruina. Difficillima est mors felicitum. Ad rogam
non pervenisset Caelius, si non ad senium. Plurimi ter-
vorum, si in iuventute, fuissent etiam in libertate mor-
tui. Heu quor & quanti mortalium ad aeternos rogos
damnantur, quibus pueris aut juvenibus si vitam mors
rapuisset, contulisset caelum.

Calitum
invitatio.

III. Calites, & charissimi quique ad se nos invitant.
Atqui, ais, a sociis & amicis abundum. Improvide:
adeundi sunt. Parentes tui ubi? In caelo speras, nonne?
Sed & te quoque illuc perventurum. Multos tuorum
seu amicorum seu cognatorum in caelo esse non credis?
Atqui & tu ideo vivis, ut eo & vivis ad illos transferaris.
At haec certa non sunt, sperata sunt tantum. Recte. Ne-
que enim quisquam sperat, quod videt, aut certum ha-
bet. Et ideo Deus, etiam huius virtutis materiem tibi
suggerit. Sperare te iussit caelum, nunquam illud certa
securitate tibi polliceri voluit. Sed & hoc scias, te certa
spe ferri, etiam in rem tibi adhuc incertam. Fidei debi-
tori non habet quod diffidat creditor. Deus, se tibi, af-
firmate dico, debitorem constituit. Vide tu, cujus sis
creditor. An non ille hoc ipso laetus qui clamat: *Scio cui
credidi.*

Homini
Deus se
debitorem
constituit.

IV. Cogita, parvi animi homo, egregiam animi
alacritatem, & ardens moriendi studium divorum
Martyrum, qui omnem mortis apparatus contempe-
runt, qui saevissimos quosque cruciatus ore tenidenti
subierunt. Certe non mors aut labor est terribilis, sed
laboris aut mortis timor. Propterea laudamus eum qui
dixit: Mors non est malum, sed turpiter mori. Pueri
larvas horrent ob imperitiam. Mors quid est? Larva.
Inverte, & ita esse cognosces. At vero nec infantes, nec
pueri, nec mente lapsi mortem timent, turpissimum er-
go est, si eam securitatem nobis ratio non praestat, ad
quam stultitia perducit. Mors tributum & vestigal est
ab omnibus pendendum. Quid ergo tristar, cum pen-
dis quod debes, & facis quod nemo non facit? Neque
quisquam hic ullum sibi fingat privilegium: nullus ha-
ctenus ab lege eximius fuit, nullus erit. Non est unus
omnium qui evadat. *Mundus, inquit Basilus, mortalis est,
& regio morientium.*

Homini
Deus se
debitorem
constituit.

V. Longus mortis metus, quid nisi longum tormen-
tum est? Diu vivis? diu etiam torqueris. Non possum,
inquis, non timere malum, quod imminere video, tam-
en lento passu. Ergo saltem tunc timere cessa, cum in
eo res est, ut tibi omnis timor adimatur. Optime dixit
Tertullianus: *Non est timendum quod nos liberat ab omni
timendo.* Atqui, ais, res formidolosa est, in morbo sic
praevide mortem sensim adrepentem. Homo ver-
micule, quid tibi vis? An non tuus Servator triginta tri-
bus annis, & amplius, suam ipse mortem, & eam qui-
dem acerbissimam praevidebat tunc illo melior? Sed quia
non solum mortem, sed praevia mortis incommoda tim-
es, Epictetum audi: Tu vero, inquit, non animo firmo
egredieris, sed tremens, propter vestimenta tua, propter
vasa argentea. Infelix, itane haec omne tempus
perdidisti? Quid ergo si agrotaro? Agrotabis honeste.
Quis me curabit? Deus, amici. Duriter decumbam.
Sed ut vir. Domicilium commodum non habeo. In
incommodo agrotabis. Quis autem mihi victum pa-
rabit? Qui etiam alios parant. Quis vero erit morbi
exitus? Quis nisi mors? Non igitur cogitas, caput hoc
malorum omnium, & degeneris animi, & timiditatis
esse, non mortem, sed mortis metum: adversus hunc igitur
te exerce: huc inclinent disputationes omnes, omnia
quae audis, quae legis. Tum scies, hac sola ratione asseri
homines in libertatem.

Malum est
mori tur-
piter.

VI. Quantis heu malis per mortem liberaris? Mori,
est officinam omnium miserationum claudere. Optime
dixit Plinius: *Ea vite conditio est, ut mori plerumque etiam
optimis portus sit, & praecipuum natura bonum.* Quapropter

Longus
mortis
metus.

Caput
omnium
malorum
mortis
metus.

VI. Quantis heu malis per mortem liberaris? Mori,
est officinam omnium miserationum claudere. Optime
dixit Plinius: *Ea vite conditio est, ut mori plerumque etiam
optimis portus sit, & praecipuum natura bonum.* Quapropter

Longus
mortis
metus.

Caput
omnium
malorum
mortis
metus.

VI. Quantis heu malis per mortem liberaris? Mori,
est officinam omnium miserationum claudere. Optime
dixit Plinius: *Ea vite conditio est, ut mori plerumque etiam
optimis portus sit, & praecipuum natura bonum.* Quapropter

Longus
mortis
metus.

Caput
omnium
malorum
mortis
metus.

VI. Quantis heu malis per mortem liberaris? Mori,
est officinam omnium miserationum claudere. Optime
dixit Plinius: *Ea vite conditio est, ut mori plerumque etiam
optimis portus sit, & praecipuum natura bonum.* Quapropter

Longus
mortis
metus.

Caput
omnium
malorum
mortis
metus.

VI. Quantis heu malis per mortem liberaris? Mori,
est officinam omnium miserationum claudere. Optime
dixit Plinius: *Ea vite conditio est, ut mori plerumque etiam
optimis portus sit, & praecipuum natura bonum.* Quapropter

A hoc primum quisque in remediis animi sui habeat: ex
omnibus bonis quae homini tribuit natura, nullum me-
lius esse tempestiva morte. Caesar apud Sallustium. In
luctu atque miseriis, mortem arumnarum requiem,
non cruciatum esse asserit; eamque cuncta mortalium
mala dissolvere. Ideo sapiens semper cogitat, qualis vita,
non quanta sit. Nam commemorandi nobis natura, non
habitandi diversorium dedit; & vitae usuram sicut pecu-
niae, nulla praestituta die. Quid est igitur quod querare,
si repetit, cum vult? ea conditione acceperas.

VII. In morte carcer panditur, quid trepidas exire?
Gaude potius & gestis, hucusque captivus fueras, nunc
liber eris: patet jam carcer; evola. Quid haec tenus phi-
losophatus es, si hanc philosophiam mori tantopere
reformidas? Ideo hoc corpus acceperis ut redderes, &
ideo reddes ut & denuo recipias cum amplissimo fae-
nore. O quam fatuum est illi spei, illi beatitudini non
inniti, ut hinc laetus exeat ad id quod semper maneat, &
moris compendio mutes, quod in perpetuum non tol-
latur. Patet carcer; evola ad meliora.

VIII. Mors via est, imo janua est per quam admitti-
mur in patriam, ad aeternam vitam, ad immortale gau-
dium. Mors enim non tam vitae finis, quam ad vitam
transitus est. Praclare dixit Bernardus: Moritur quidem
& iustus, sed securus: quippe cuius mors, ut praesentis est
exitus vitae, ita introitus melioris. At dixeris: Diu vivere
quam jucundum est, sed ah quam incertum est, an di-
vina gratia non prius tua culpa te sit desertura quam
vita. Et quis est qui non subinde trepidet de sua perse-
verantia, quam nulla vitae sanctimoniam mereri potest.
Donum est haec, & gratuitum. Ideo qui donum hoc
ambit, donantem sibi conciliet.

IX. Causarum causa est, voluntas Dei, cui ab
aeterno placuit te hoc tempore, hoc loco, hoc morbo, tas Dei,
natura concedere. Quid vni amplius? Deo sic placet,
ita Deo visum est. Haec illa est voluntas quae nil velle
potest mali. Ergo, quod Siracides suadet, *In tempore Eccli. e. 18.
infirmis ostende conversationem tuam.* Sed has omnes
causas in compendium sic confere. 1. Mors Christi.
2. Gratia Dei. 3. Invitatio Calitum. 4. Exempla praec-
euntium. 5. Finis timendorum. 6. Finis omnium malo-
rum. 7. Egressus est carcere. 8. Ingressus in paradisum.
9. Voluntas Dei.

S. 13. Mors igitur formidanda non est.

Ac ergo libens, mi Christiane, quod vel nolens face-
res. Quidquid sit a volente, sit levius, & definit esse
necessitas, ubi voluntas accesserit. Sapiens sic instructus
est, ut, quibus non potest obistere, consentiat. Ergo se-
curus, nil timeas. Natura parens benignissima, nihil
cit horricum; mortem adeo formidabilem error ho-
minum facit, non natura rei provida. Mortem exhor-
tescimus, non quia mala, sed quia hominibus non est exhorre-
nata. Si quid magnum volvis animo, si quid altum
struis, humiles & inepas vulgi voces despice; verum il-
los suspice, quorum imitatio ad veram gloriam via est.
Apud nos late felicitate morientium innumerabilia
sunt exempla. Non te terreat illorum verba, qui mor-
tem vicinam affirmant. Imitare vel illum e priscis, qui
mortis monitori minime asper hunc dedit dialogum.
Morieris: Ista hominis natura est, non poena. Morieris: Haec
conditio intravi ut exirem. Morieris: Gentium jus est
quod mutuum acceperis, reddere. Morieris: Peregrina-
tio est vita, cum multum deambulaveris, domum red-
eundum est. Morieris: Putabam te aliquid novi dicere.
Ad hoc veni, hoc ago, huc me singuli dies adducunt.
Nascenti mihi Natura protinus hunc posuit terminum.
Quid habeo quod indignetur? In haec verba juravi. Morie-
ris: Stultum est timere, quod vitare non possis. Istud non
effugit, etiam qui diu distulit. Morieris: Nec primus, nec
ultimus. Multi me antecesserunt, omnes sequentur.

Ac ergo libens, mi Christiane, quod vel nolens face-
res. Quidquid sit a volente, sit levius, & definit esse
necessitas, ubi voluntas accesserit. Sapiens sic instructus
est, ut, quibus non potest obistere, consentiat. Ergo se-
curus, nil timeas. Natura parens benignissima, nihil
cit horricum; mortem adeo formidabilem error ho-
minum facit, non natura rei provida. Mortem exhor-
tescimus, non quia mala, sed quia hominibus non est exhorre-
nata. Si quid magnum volvis animo, si quid altum
struis, humiles & inepas vulgi voces despice; verum il-
los suspice, quorum imitatio ad veram gloriam via est.
Apud nos late felicitate morientium innumerabilia
sunt exempla. Non te terreat illorum verba, qui mor-
tem vicinam affirmant. Imitare vel illum e priscis, qui
mortis monitori minime asper hunc dedit dialogum.
Morieris: Ista hominis natura est, non poena. Morieris: Haec
conditio intravi ut exirem. Morieris: Gentium jus est
quod mutuum acceperis, reddere. Morieris: Peregrina-
tio est vita, cum multum deambulaveris, domum red-
eundum est. Morieris: Putabam te aliquid novi dicere.
Ad hoc veni, hoc ago, huc me singuli dies adducunt.
Nascenti mihi Natura protinus hunc posuit terminum.
Quid habeo quod indignetur? In haec verba juravi. Morie-
ris: Stultum est timere, quod vitare non possis. Istud non
effugit, etiam qui diu distulit. Morieris: Nec primus, nec
ultimus. Multi me antecesserunt, omnes sequentur.

Ac ergo libens, mi Christiane, quod vel nolens face-
res. Quidquid sit a volente, sit levius, & definit esse
necessitas, ubi voluntas accesserit. Sapiens sic instructus
est, ut, quibus non potest obistere, consentiat. Ergo se-
curus, nil timeas. Natura parens benignissima, nihil
cit horricum; mortem adeo formidabilem error ho-
minum facit, non natura rei provida. Mortem exhor-
tescimus, non quia mala, sed quia hominibus non est exhorre-
nata. Si quid magnum volvis animo, si quid altum
struis, humiles & inepas vulgi voces despice; verum il-
los suspice, quorum imitatio ad veram gloriam via est.
Apud nos late felicitate morientium innumerabilia
sunt exempla. Non te terreat illorum verba, qui mor-
tem vicinam affirmant. Imitare vel illum e priscis, qui
mortis monitori minime asper hunc dedit dialogum.
Morieris: Ista hominis natura est, non poena. Morieris: Haec
conditio intravi ut exirem. Morieris: Gentium jus est
quod mutuum acceperis, reddere. Morieris: Peregrina-
tio est vita, cum multum deambulaveris, domum red-
eundum est. Morieris: Putabam te aliquid novi dicere.
Ad hoc veni, hoc ago, huc me singuli dies adducunt.
Nascenti mihi Natura protinus hunc posuit terminum.
Quid habeo quod indignetur? In haec verba juravi. Morie-
ris: Stultum est timere, quod vitare non possis. Istud non
effugit, etiam qui diu distulit. Morieris: Nec primus, nec
ultimus. Multi me antecesserunt, omnes sequentur.

Ac ergo libens, mi Christiane, quod vel nolens face-
res. Quidquid sit a volente, sit levius, & definit esse
necessitas, ubi voluntas accesserit. Sapiens sic instructus
est, ut, quibus non potest obistere, consentiat. Ergo se-
curus, nil timeas. Natura parens benignissima, nihil
cit horricum; mortem adeo formidabilem error ho-
minum facit, non natura rei provida. Mortem exhor-
tescimus, non quia mala, sed quia hominibus non est exhorre-
nata. Si quid magnum volvis animo, si quid altum
struis, humiles & inepas vulgi voces despice; verum il-
los suspice, quorum imitatio ad veram gloriam via est.
Apud nos late felicitate morientium innumerabilia
sunt exempla. Non te terreat illorum verba, qui mor-
tem vicinam affirmant. Imitare vel illum e priscis, qui
mortis monitori minime asper hunc dedit dialogum.
Morieris: Ista hominis natura est, non poena. Morieris: Haec
conditio intravi ut exirem. Morieris: Gentium jus est
quod mutuum acceperis, reddere. Morieris: Peregrina-
tio est vita, cum multum deambulaveris, domum red-
eundum est. Morieris: Putabam te aliquid novi dicere.
Ad hoc veni, hoc ago, huc me singuli dies adducunt.
Nascenti mihi Natura protinus hunc posuit terminum.
Quid habeo quod indignetur? In haec verba juravi. Morie-
ris: Stultum est timere, quod vitare non possis. Istud non
effugit, etiam qui diu distulit. Morieris: Nec primus, nec
ultimus. Multi me antecesserunt, omnes sequentur.

Ac ergo libens, mi Christiane, quod vel nolens face-
res. Quidquid sit a volente, sit levius, & definit esse
necessitas, ubi voluntas accesserit. Sapiens sic instructus
est, ut, quibus non potest obistere, consentiat. Ergo se-
curus, nil timeas. Natura parens benignissima, nihil
cit horricum; mortem adeo formidabilem error ho-
minum facit, non natura rei provida. Mortem exhor-
tescimus, non quia mala, sed quia hominibus non est exhorre-
nata. Si quid magnum volvis animo, si quid altum
struis, humiles & inepas vulgi voces despice; verum il-
los suspice, quorum imitatio ad veram gloriam via est.
Apud nos late felicitate morientium innumerabilia
sunt exempla. Non te terreat illorum verba, qui mor-
tem vicinam affirmant. Imitare vel illum e priscis, qui
mortis monitori minime asper hunc dedit dialogum.
Morieris: Ista hominis natura est, non poena. Morieris: Haec
conditio intravi ut exirem. Morieris: Gentium jus est
quod mutuum acceperis, reddere. Morieris: Peregrina-
tio est vita, cum multum deambulaveris, domum red-
eundum est. Morieris: Putabam te aliquid novi dicere.
Ad hoc veni, hoc ago, huc me singuli dies adducunt.
Nascenti mihi Natura protinus hunc posuit terminum.
Quid habeo quod indignetur? In haec verba juravi. Morie-
ris: Stultum est timere, quod vitare non possis. Istud non
effugit, etiam qui diu distulit. Morieris: Nec primus, nec
ultimus. Multi me antecesserunt, omnes sequentur.

Ac ergo libens, mi Christiane, quod vel nolens face-
res. Quidquid sit a volente, sit levius, & definit esse
necessitas, ubi voluntas accesserit. Sapiens sic instructus
est, ut, quibus non potest obistere, consentiat. Ergo se-
curus, nil timeas. Natura parens benignissima, nihil
cit horricum; mortem adeo formidabilem error ho-
minum facit, non natura rei provida. Mortem exhor-
tescimus, non quia mala, sed quia hominibus non est exhorre-
nata. Si quid magnum volvis animo, si quid altum
struis, humiles & inepas vulgi voces despice; verum il-
los suspice, quorum imitatio ad veram gloriam via est.
Apud nos late felicitate morientium innumerabilia
sunt exempla. Non te terreat illorum verba, qui mor-
tem vicinam affirmant. Imitare vel illum e priscis, qui
mortis monitori minime asper hunc dedit dialogum.
Morieris: Ista hominis natura est, non poena. Morieris: Haec
conditio intravi ut exirem. Morieris: Gentium jus est
quod mutuum acceperis, reddere. Morieris: Peregrina-
tio est vita, cum multum deambulaveris, domum red-
eundum est. Morieris: Putabam te aliquid novi dicere.
Ad hoc veni, hoc ago, huc me singuli dies adducunt.
Nascenti mihi Natura protinus hunc posuit terminum.
Quid habeo quod indignetur? In haec verba juravi. Morie-
ris: Stultum est timere, quod vitare non possis. Istud non
effugit, etiam qui diu distulit. Morieris: Nec primus, nec
ultimus. Multi me antecesserunt, omnes sequentur.